

handlede ud af dets egen Overbeviisning, til-
lige handlede ud af vor Overbeviisning, ikke
holder Stik. Og hvorledes forholder det sig
med disse Udgifter? Kan man see, at Mini-
steriet har gjort sig al mulig Flid for at faae
Rigsdagens Samtykke dertil, har der været
Umulighed derfor, saa at det har maattet gjøre
dem paa egen Haand? Har Forholdet været
saaledes, at en stor Deel af Landet var occu-
peret af Tjenden, saa at det var physisk unu-
ligt at sammenkalde Rigsdagen? Vår der et
saadant Forhold tilstede? Nei, der var ikke.
Vi være her tilstede, medens Ministeriet
besluttede Udgifterne, og her er det netop, at
Ministeriets Handlinger blive særdeles
graverende. Det forekommer mig, at, naar
man vil opfatte hele Betydningen af Tillægs-
bevillingerne, saa må man erindre, at Bevil-
lingen skeer hos os i Raast af Loven, all-
saa må de Udgifter, som Ministeriet gjør paa
egen Haand, bedømmes i Overensstemmelse
med det, der finder Sted for den sædvanlige
Løvgivning. Nu vide vi, at Ministeriet, naar
det kan faae Hs. Majestæts Samtykke dertil,
kan udgive provisoriske Love, men det
kan kun udgive dem, naar Rigsdagen ikke
er samlet, og det forekommer mig, at være
i fuldkommen Overensstemmelse hermed, at
Regjeringen vel paa eget Ansvar altid vil kunne
gjøre Udgifter, uden dog at kunne gjøre dem,
naar Rigsdagen er samlet. Man har
gjentagne Gange sagt os, at man burde vise
Maadehold; jeg troer, at vi have viist et over-
ordentligt Maadehold. Maadehold er Besin-
dighedens Broder, og ere vi ikke gaaede frem
med al mulig Besindighed i denne Sag? Da
der først var Tale om denne Sag, da den
ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts
1ste Valgkreds (Tutein) først bragte Sagen i

Bevægelse, da være vi i Det ober Maaned;
der er mange Ting indtruffet siden den Tid,
vi ere nu i Slutningen af Marts. Vi
have saaledes ikke overilet os, vi have ikke
havt Hastværk, vi have tværtimod givet os
god Tid. Have vi ikke søgt at tilveie-
bringe alle de Oplysninger, som vi have
kunnet faae, have vi ikke søgt Mid-
ler, hvorved de aftraadte Ministere kunde
faae Leilighed til at komme med deres For-
svar? Da de nægtede at ville forhandle med
det hele Thing som Udvalg, var det da ikke
Maadehold, at vi rettede os efter dem og ud-
valgte Nogle af os, som skulde modtage de Op-
lysninger, de kunde meddele? Altsaa den
Fremgangsmaade troer jeg viser, at vi ere
gaaede fremt al mulig Besindighed.
Og hvad nu angaaer Omfanget af Actio-
nen, have vi ikke ogsaa der viist Maade-
hold? Have vi taget alt Muligt, som vi
kunne fremsøre mod det afgaaede Ministerium?
Have vi taget Hensyn til de Actionsordrer
mod Pressen, der begrundedes paa den
ufænde og unconstitutionelle Anskuelse, at An-
greb paa Ministeriet var ligebetydende med
et Angreb paa Kongen? Have vi taget
Hensyn til Forbudene mod Forsamlin-
ger, der begrundedes netop paa, at Uttringer
af Mistillid mod Ministeriet skulde være
faretruende for den offentlige Sikkerhed?
Have vi taget Hensyn til de gjentagne
Oplysninger? Have vi taget Hensyn til
de Motiveringer, hvor paa disse Op-
lysninger støttede sig, og hvor der frem-
førtes de allervoveste og meest uheldige Bes-
kyldninger mod dette Thing? (En Stemme:
Ogsaa Embedsaffædigelserne!)... Embedsaffæ-
digelserne skal jeg ikke omtale.